

- Zprávičky
- Těšíte se na tábor ?
- Diecézní setkání mládeže
- Adventura
- Kurz vedoucích
- Turistické závody
- Z naší kroniky
- Trocha zábavy
- Komiks

OTOČ!

OTROKOVICKÝ ODDÍLOVÝ ČASOPIS

Číslo 5, ročník 11
Jaro 2013

Ahóóój všichni!!!

Tak jsme zase tady!

Tak ze všeho nejdřív se vám musím pochlubit, že máme nové přírůstky v redakci! Jsou to Pavča a Deny, kteří pro vás pomáhali připravit už toto číslo. Patří jim za to velké DÍKY.

A co vás v tomto čísle čeká? Doporučuju podívat se na soutěž o nové logo, dál se určitě mrkněte na článek o turistických závodech, které nás teď čekají a vyzkoušejte si své znalosti z nich. Přečtěte si anketu, jak se kdo těší na tábor, projděte si kroniky z proběhlých akcí, Nebojte se taky zapojit do našich hádanek, tentokrát trochu jinak.

Přejeme vám všem hezkou zábavičku!

P. S. Přejeme taky hezké velikonoce!

Zprávičky

Hledá se nové logo!

POZOR! POZOR!

Vyhlašujeme soutěž o nové logo OTOČE! Logo, které se vám bude líbit, které si sami vytvoříte. Ať je to obdélník, čtverec či kolečko, elipsa, klidně i umělecký nápis - je to jen a jen na VÁS! Nejlepší a nejkrásnější nápad bude samozřejmě hodnotně odměněn. Zapojte své umělecké buňky a ukažte nám, co ve vás je! Svě nápady a díla můžete předávat jakémukoliv vedoucímu, ale nejlépe Žánovi, Pavči nebo Denymu, do konce měsíce dubna! Posílat je můžete taky v elektronické podobě na adresu otoc@tom1419.org.

Celoročka—kluci

Prachy se pořád točí, nakupuje se, prodává, občas přijde i nějaká ta katastrofa, ale tak nedá se :-). Nezdá se to, ale máme před sebou posledních asi 6—7 schůzek plus nějakou tu akci, takže pomalu jdeme do finišu. Už teď je jisté, že nejlepší z vás se dočkají zajímavé odměny, kterou vám můžeme už teď prozradit. Nejlepší z nejlepších se můžou těšit na Laser game!

Křest oddílových kronik

Nové tištěné kroniky minulých let jsou na světě! Přijďte zavzpomínat, všichni jste zváni!

Kdy? Pátek 19. 4. 2013 v 19:30

Kde? Suterén kostela

Další podrobnosti na www.tom1419.org

Těšíte se na tábor?

Termín: 21. 7. — 3. 8. 2013

Místo: Bánov

Už se k nám sice pomalu, ale jistě blíží léto a tudíž i tábor! Termín tábora je už jasný, ale téma celotáborové hry je zatím velká neznámá. Proto jsme se ptaly borců, jak se těší na blížící se tábor, co je nejvíce baví a jakou by chtěli celotáborovou hru.

Grilcek

Ano na tábor se hrozně těším. Nejvíce mě baví „čísla“ a noční hry. Vzpomínám si na Holubinky, kde se hrála super hra 100 úkolů, která by se mohla zopakovat, a taky by mohly zase, jak na Hobitovi, být „koule“ vedoucí vs. děčka. A celotáborovu hru bych chtěl „šmouly“, nebo „Asterixe a Obelixe“

Lexa

Tak určitě, že se těším! Baví mě všechno! A celotáborovku bych chtěl na téma „politici“.

Jeňa

Ano moc se těším na tábor hlavně na večerní táboráky! A je mi jedno jaká bude celotáborovka, protože každý tábor je super!

Tom a Mara R.

Těšíme se na tábor jako každý rok! Baví nás samozřejmě jakékoliv hry (hlavně noční) a téma letošního tábora by mohlo být třeba nějaké horolezecké.

Marta J.

Těším se moc jako vždy. Na táborech mě baví úplně všechno, ale nejvíce jako všechny ostatní hry. Jako téma na další tábor bych chtěl „Asterix a Obelix“

Vojcek

Jo moc se těším! A co mě baví? Úplně všechno - hry, táboráky, výlety prostě všechno. A letošní tábor bych chtěl na téma „Asterix a Obelix“

Jak se můžeme dočíst, nejvíce kluci zmínili celotáborovku, která už kdysi byla a to Asterixe a Obelixe. Tak uvidíme, třeba se kluci trefí, třeba taky ne J.

A na závěr tu máme ještě jedno překvápko, napsala nám taky jedna naše „přespolní“ tábornice :-)

Kačka Kunorzová (Kuna):

Jako obvykle se na tábor strašně těším. Nejvíce se těším na kamarády, které bohužel vidím jen párkrát za rok. Na tenhle tábor jedu už po sedmé a po každé se těším čím dál víc. Na táboře mě baví skoro všechny hry a taky se mi líbí, že tam máme hlídky. Všechny ostatní tábory jsou takové divné, v téhle době už všichni jezdí někam do hotelu a to jen na 6 dnů. Ten náš je proto nejlepší, je tam super parta lidí, jak mladší, tak i starší. Tvoříme spolu super kolektiv a každým rokem na tenhle tábor ráda vzpomínám.

V sobotu 23. března se skupinka našich kluků a holek vydala na jednu zajímavou akcičku. Spolu s děčkama s celé arcidiecéze jsme se vydali na Velehrad. Jeli jsme ve složení Anička, Nika, Kika Z., Kika O., Pavča, Marta z Tlumáku, Tom, Sympl, Palác, malý Chuck a já.

Celá pouť začala už ve Staráku. První překvápko nás čekalo hned při vysedání z vlaku, kde na nás mířila kamera ČT. No posílal jsem děcka na rozhovor, ale nějak se jim nechtělo, hlavně Sympaták se hrozně styděl, prý není učesaný a kdesi cosi J. Tak nic, jdeme dál. Před nádražím jsme se zařadili do fronty a šlo se pěšky až na Velehrad. Cestou nás čekala registrace, kde už zase číhala naše stará známá ČT. Cestou na Velehrad jsme docela mrzli, taky docela fučelo, ale tak co by to bylo za pouť bez nějaké té oběti, že? Po cestě nás čekalo ještě několik zastávek, kde jsme měli plnit zadané úkoly. Tak třeba jsme si vytáhli každý svůj lísteček s úryvkem z bible, o kterém jsme si měli mezi sebou povídat. Sympl měl něco o svobodě, tak jsem se mu začal smát, že má po ženských. Když jsem se ale podíval

do toho svého, smáli jsme se ještě víc. Můj úryvek byl totiž ze čtení, které se běžně čítává na svatbách, tak nevím no J. A to už jsme byli u baziliky. Vevnitř už začínal další program. Chvilku nám trvalo, než jsme se zklidnili, ale pak už jsme se všichni zaposlouchali do zajímavých svědectví o víře a taky do katecheze otce arcibiskupa. Pak následovala pro některé asi nejoblíbenější část dne - oběd. Zaujali jsme venku luxusní místečko na lavičce přímo proti sluníčku a ještě hezky v závětří. Bylo dost času i na pokec a taky jsme si šli občíhnout, co nás čeká dál a vybrat si, na kterou přednášku půjdeme. Protože jsme si ale dávali na čas, některé už byly obsazené. Ale tak přece jenom každý si něco vybral. Přednášky probíhaly na Stojanově gymnáziu, takže jsme se konečně těšili na trochu toho teplíčka. A co jsme si vybrali? Někteří téma Zpověď, jiní Vztahy, někteří dokonce téma Křesťan a politika, já jsem byl zase na povídání o modlitbě. Nevím jak ostatní, ale já jsem byl spokojený.

Pokračování na str. 7

Adventura s Crhou a Strachotou

Chtěl bych vám napsat něco o životě dvou lidí. Abych vám je trochu přiblížil, tak podobně, jako vy důvěrně říkáte Žán, Lajcek, tak i já pro tyto hrdiny použiju jejich staročeská domácká jména Crha a Strachota. Ptáte se, kdo to je? Nejsou to žádní noví vedoucí vašich oddílů, to ne. Crha se dříve říkalo sv. Cyrilovi a Strachota je staročeské jméno sv. Metoděje.

Oba pocházeli z dnešní Makedonie, byli to vzdělaní a poměrně bohatí lidé, těšící se přízni císaře. Náhle však jejich poklidný život končí a začíná skutečná adventura, kterou by nedokázal zrežírovat ani zkušený režisér akčních filmů: nechybí v ní vysoká politika, sláva, bohatství a krásné ženy, ale ani boje, záluďné případy, intriky a vězení.

Strachota se rozhodl své dobré místo opustit, protože v něm musel porušovat zásady křesťanství, a vstoupil do kláštera. Asi ve stejné době odmítl jeho bratr velmi výhodnou nabídku k sňatku, která by ho na celý život zabezpečila, a stal se knězem.

Oba bráši se velmi dobře doplňovali. Crha

byl velmi vzdělaný, hovořil mnoha jazyky, v diskusích obávaný protivník. Strachota byl naopak fyzicky zdatný, rozvázný a praktický člověk. Zkrátka dobří řízci. Jejich schopností si všiml i císař a vysílal je do ciziny, kde se oba osvědčili jako schopní diplomaté a šířitelé křesťanství. Při svých cestách museli čelit mnoha nebezpečím, byli přepadeni, o svůj život museli bojovat s mečem v ruce, při jedné cestě se jejich nepřátelé dokonce pokusili Crhu otrávit.

Největší úkol je však teprve čekal. Na žádost knížete Rostislava je papež Mikuláš vyslal na misi na Velkou Moravu. A oba šli. V roce 863 opustili pohodlí císařských paláců a vydali se na nehostinný sever, kam ani nevedly pořádné cesty, kde se bydlelo v hliněných chýších.

Pokračování příště :-)

podle knihy Svatí kacíři zpracoval Pavel
Ludvík

Pokračování ze str. 6

Po skončení přednášek jsme se zase všichni společně sešli v bazilice na závěrečné mši. Na té nás čekalo ještě jedno překvápko. Všichni jsme dostali přívěšek na krk s křížkem, který byl replikou cyrilometodějského kříže, který byl nalezen nedaleko Velehradu. Hezké bylo, že nám jej rozdávali samotní kněží a kromě toho křížku nám taky dali své pozhnání.

Po krásné mši už následovalo rozloučení a nastal čas odjezdu. Ještě jsme stihli potkat před bazilikou Danču s Kamčou, dali jsme společné foto a vydali se směr domov.

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se nebáli a jeli s náma, Doufám, že to stálo za to a že třeba někdy příště se odhodlají i někteří další. Budeme se na vás těšit!

Žán

Kurz vedoucích

Společně s Luckou Budínovou jsem strávila víkend 1. až 3. března na kurzu vedoucích na Turistické základně v Kaménce u Oder (blízko našeho dřívějšího tábořiště). Měla jsem sice obavy, co a jak bude a kdo tam bude, ale těšila jsem se.

Sešlo se nás sice méně, než mělo - chřipka pořádně řádila, ale naplno jsme si to užili! Poznali jsme nové přátele, zajímavé hry - některé jsme si i vyzkoušeli ;) a naučili se věci, které nás mohou v budoucnu potkat. Program byl rozdělený na určitá témata a byl proložen hrami. Probrali jsme právo, první pomoc, bezpečnost, práci v oddíle, tábory a všeobecné znalosti o Asociaci TOM.

Nejvíc jsem se asi bála závěrečného testu a prezentování svého „domácího úkolu“ - každý jsme si měli připravit podklady na zadanou víkendovou akci. Obojí jsme ale všichni bez problémů zvládli a získali osvědčení vedoucího. Líbilo se mi, že první pomoc nebyla pouze teoretická, ale spoustu věcí jsme si taky vyzkoušeli. Úžasný byl přístup vedoucích kurzu, kteří s námi jednali jako sobě rovnými. Přednášky byly postaveny na jejich zkušenostech a my jsme se mohli na cokoli zeptat nebo něco doplnit.

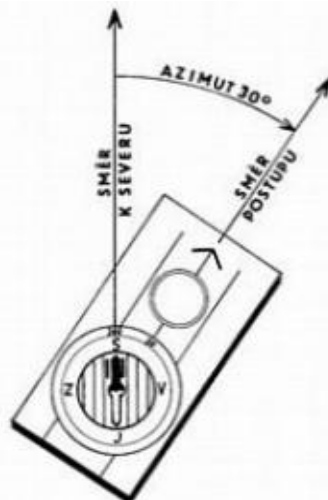
Jsem strašně moc ráda, že jsem jela a všem bych tento kurz doporučila, protože mi to dalo opravdu dost a vůbec se není čeho bát :)

Pája Janečková

TURISTICKÉ ZÁVODY

Počátkem letošního školního roku jsme se na schůzkách začali věnovat i záležitosti, kterou bylo posledních pár let tolik nevěnovali, a to Turistickým závodům (dále jen jako TZ).

A o co se vlastně jedná? Jde o soutěž mezi jednotlivci z turistických oddílů celé republiky, kteří měří v terénu své znalosti v oblasti kultury a památek, turistických a topografických značek, poznávání dřevin, vázání uzlů, práce s buzolou a v neposlední řadě záleží také na čase, ve kterém závodník zdolá danou trať. TZ mají také postupový klíč, jako spousta jiných soutěží. Začíná se na krajské úrovni, z kama postupují vždy tři nejlepší z každé kategorie na Český pohár (seriál 3 závodů po různých koutech republiky), kde už se potkávají se zástupci všech ostatních krajů. Vyšší úroveň je už jenom MČR, kam postoupí opravdu jenom ti nejlepší z nejlepších.

A jak jsme na tom my a jak probíhají přípravy? Popravdě řečeno, nečekal jsem tak hladký dosavadní průběh. Už na podzim bylo pár prvních schůzek věnováno tomuto tématu a nikdy nikdo neměl námitky, že ho to nebaví a že chce dělat raději něco jiného, teď už máme probraná všechna témata, takže by všichni měli být připraveni, až to vypukne na ostro. Možnost vyzkoušet si TZ nanečisto budou mít všichni oddíláci hned druhou sobotu v dubnu (týden před krajským kolem).

Je vidět, že někteří jsou do toho opravdu zapálení a chtějí dosáhnout až na nejvyšší mety. Závěrem bych chtěl ještě říci i těm, kteří tomu dodnes nevěnovali tolik času, nebo jim to až tak nejde a chtěli by závodit tak se nebojte a pojd'te do toho, je to přeci jenom sport, takže není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

PS: Byl bych rád kdyby příští článek o TZ měl nadpis: Otrokovické naděje ovládly krajské kolo TZ a vezou domů pořádný příděl medailí.

Chuck

Paintball

Léta Páně MMXII, prvního dne měsíce dvanáctého se torzo členů výpravné skupiny 15up společně se dvěma dobrovolnými dobrodruhy a těmi, které jsme již dávno považovali za zesnulé, vydalo za dobrodružstvím do vzdálené reball areny, nacházející se v oblasti svitovské.

Mezi udatnými členy naší výpravy bohužel chyběl Velký Blahušák, kterému na poslední chvíli vypověděl službu jinak vždy věrný vysokým napětím poháněný oř. Nicméně střet byl naplánovaný o čtyři hodiny později od doby, kde den v půli se ocitá. Stanovená lhůta se nám přes drobné obtíže podařila dodržet. Brána k bitevnímu poli se v předem smluvený čas otevřela a v ní zlověstně stanul klíčník s velkou jistotou plánující paběrkování na našich mrtvolách. Po chvílích těžkého mlčení a sveřepých pohledů jsme stanuli v plné zbroji sami proti sobě na bitevní pláni. Co vám budu vykládat, kronikáři budou mít o čem spát. Vice epický masakr snad zlínská dolina nepamatuje. Munič-

ní sklady praskaly ve švech, stejně jako některým jejich chabě šitá konfekce. „Žluté včely“ zaplnily podvečerní oblohu (respektive strop) a rudě zbarvená jelita se nám začala rýsovat po napětím vybičovaných tělech. Pleskalo to pěkně o vzduchem naplněné krycí bariery. Mnoho bylo padlých, mnoho raněných. Klíčník nám ochotně nacpával pohonně médium do upocených zbraní. O munici se starat nemusel. Tu si někteří pěchovali snad i do trenýrek, prý „pro větší pocit bezpečí“. Při západu Slunce se z cimbuří ozvaly rohy a my měli alespoň pro tentokrát dobojováno.

Návrat na rodnou hroudu proběhl poměrně zdárně. Pár z nás opustilo naší výpravu předčasně a šlo si rány lízat jinam. Pokus zapít vítězství s přeživšími v knajpě nevyšel a tak zbytek z nás se s tichým krokem rozešel do svých obydlí.

Koblížek

Tomácká zábava

Letošní Tomácká zábava, v pořadí již devátá, byla opět možností zavzpomínat na zážitky z letních táborů, tentokrát z roků 2009-2013. Účast byla tentokrát malá, spíše mi to připomínalo nějakou soukromou akci, nebo oslavu narozenin. Až mi bylo líto organizátorů, kteří přípravě věnovali spoustu času a sil.

Ale myslím si, že nálada byla výborná, dostatek místa na tanec, výborné občerstvení, zajímavá tombola a jako každý rok setkání s přáteli v „pekle“ a dlouhé rozhovory na různá témata.

Díky a těšíme se na další ročník.

Magda a Jožka Honzíkovi

Olympiáda

Ze zápisníku pozorovatele (Evči Janíkové):

- Vůně popolední kávy, šustění papírů, trhání izolepy, Tomíkův hlas a do toho všeho první tóny písničky od skupiny One Direction. Přípravy vrcholí.

- Pochodeň z řecké Olympie plápolá, všichni jsou seřazeni, pravidla jsou určena, sliby splněny.

- Zápal do boje, nadšení při hře, radost z vítězství.

- Přítomní rodiče povzbuzují ratolesti.

- Červené tvářičky zahání žízeň zeleným energy nápojem.

- Hra v ping-pongu se podobá asiatskému stylu.

- Křik z vedlejší místnosti, kde se třístí i sklo o zem, ano, právě tam probíhají souboje bicepsů.

- „Tomík, to je slaboch,“ směje se u baru spokojená fotografka. Porazila ho v páce, borka!

- Danča K. objevila kouzlo JOJA. „A přítom taková blbost...“

- Závěrečná ceremonie, rozdávání medailí, diplomy a pro každého bojovníka i nějaká sladkost.

- Největšími fidorkovými magnáty se stali kluci Janečkovi, kteří drahé kovy na konci olympiády štědrě rozdávali kolemjdoucím.

- Olympiády se zúčastnilo zhruba 30 dětí a 2 dospělí – hlavní organizátor Tom a fotografka Danča.

- Vypily se zhruba 3 litry čaje, 2 litry kávy, 4 litry kiwi sirupu.

Ohlasy účastníků:

Čambus: Když to vezmu jako předseda olympiády, tak jsem zcela spokojený z účastí tolikati dětí. Osobně mě překvapilo, že děti vydrželi tak dlouho zápolit ve všech hrách a neremcali, že už to trvá moc dlouho. Snad příští rok se sejde ještě více sportovců...

Janča: Na olympiádě jsem už dlouhou dobu nebyla, naposledy, když mi bylo tak 10 roků. Takže jsem byla ráda, že se mi konečně podařilo, se tam objevit :) Největší radost mi udělala samozřejmě výhra v piškvorkách, se kterou jsem vůbec nepočítala a určitě jsem si to užila. Těším se na příští ;)

Tom a Marťa: Olympiáda byla skvělá. Organizátorům se stejně jako v minulých letech tato akce povedla. Škoda jen, že nás bylo ve starší kategorii docela málo, ale aspoň jsme získali hodně medailí. Myslíme, že všechny účastníky to bavilo. A nejlepší byly chňapky! - dodává Marťa

Filda Balloš: V týmu jsem byl se svým bratrem na hru vzdušný hokej a na kalčo jsem byl s Marťou Švehlíkem a v obou disciplínách jsme vybojovali druhé místo. Nejvíce se mi líbila disciplína ping pong, kde jsme skutečné síly a postřeh mohli změřit v podání zábavné hry :D

Bětka Rafajová: Hned, jak jsem se doslechla, že bude další Olympiáda, nadšením jsem skákala do stropu. Naposledy jsem se Olympiády zúčastnila, když mi bylo asi osm let. Hned, jak jsem přišla, padla na mě atmosféra jako před lety. Po zahájení jsem se rozeběhla s chutí do disciplín. V šipkách se mi podařilo hodit šipku do zdi, v piškvorkách vyhrát jen jednou, v páce si zkusit síly nad ostatními, ve vzdušném hokeji bojovat se sestřenkou proti protivníkům...a

Pokračování na str. 13

Opice v Galaxii

Jak akce probíhala a jak se líbila, to nám napsaly všechny tři účastnice—Martá, Liduš a Janča.

V pátek 15. února 2013 kolem třetí odpoledne jsme se sešly na nádrů v krásném počtu 3 holek a 2 vedoucích.

Nasedly jsme do autobusu, vystoupily a nasedly do druhého, který nás zavezl až ke Galaxii. Teda skoro. Místo na předposlední zastávce jsme vystoupily na poslední a tak jsme musely dojít pěšky zpátky :-D. Když jsme teda došly před Galaxii, vstoupily jsme dovnitř a čekaly jsme na Monču.

Po několika minutách to už Evča nevydržela a zavolala jí, kde je. Ona že dojde až za půl hodiny, a tak jsme na ni nečekaly a šly jsme dovnitř...

Po chvíli, kdy jsme se převlékly, šly jsme si zaskákat na trampolíny a do rakety, která se stala naší nejoblíbenější atrakcí a společně s tříkolkama, které se staly osudnými pro mé rifle. Po půl hodině, co jsme tam běhaly a jezdily, došla Monča a já s Liduš a Jančou jsme si zahrály na agenty FBI a snažily jsme se, aby nás Monča nenašla. Po chvíli nás objevila a po celou zbývající dobu jsme byly s ní.

Byl to supr výlet, který jsme si užily, i když nás jelo jen málo.

Martá

Jako první jsme zamířily na trampolíny, kde jsme pořádně protáhly tělíčka. A pak jsme se všechny vrhly do bludiště, ale největší úspěch měly tříkolky, na kterých jsme se pořádně vyřádily. Ještě před odchodem jsme si s Jančou dopřály „skvělou“ masáž od dvou pohledných křesílek. I přes menší účast a náš věk jsme si to parádně užily!!!

Liduš

Myslím si, že i přes velmi malou účast :D jsme si to pořádně užily. Vyzkoušely jsme obrovské trampošky na kterých se některé z nás málem přizabily, prolezly jsme snad všechny bludiště a ještě zbyl čas i na masážní křesla. Byla to určitě super akce a děkuju Evči, Monči a Lucce, že ji zorganizovaly.

Janča

Turnaj ve florbalu

26. 1. 2013 – Kouč (Čambus) oznámil nominaci a určil sraz v brzkých sobotních hodinách na místě, kde vlaků není zrovna málo. K hvězdnému týmu byl povolán také masér (Já), aby vše klapalo a my opět brali první místa.

Ale nastal problém! Opory našeho čteného mužstva jako Vojtíšek, Martínek a sympatický Petříček sice dorazily, ale zbytek ne. Tak určité tam byly nějaké ty virózy a zranění. A když se zraníš, tak seš zraněný a když seš zraněný tak nemůžeš hrát žejo. Pro nás to však nebyla komplikace a s jistým sebevědomím jsme se vydali do Velkého Ořechova. Ačkoliv cesta byla dlouhá, utekla rychle. Na halu nebo spíš menší tělocvičnu jsme dorazily jako favoriti.

Po krátkém úvodě začala naše cesta za titulem. Následovalo pořádné rozběhání, protažení a šlo se do boje. Naši svěřenci začali pěkně a i vypůjčený gólman zachytil parádně – první výhra. Kluci měli formu a vypadalo to na snadnou cestu až k vysněnému prvnímu místu. I ve druhém utkání vše nasvědčovalo tomu, že budeme útočit na medaile. Do brány jsem tentokrát nastoupil já, po dohodě s pořadatelem, a i se zraněnou rukou jsem kluky podržel jedním pěkným zákrokem, avšak druhá střela už rozvlínila sítku v brance a my dostali první gól. Borci ale zabrali a protihráče jasně přestříleli – druhé vítězství. Po menším občerstvení jsme nastoupili do posledního utkání a pokyny od trenéra zněly jasně – hrajte v klidu, nahrávejte si a tre-

fujte zařízení. Po pár minutách kdy kluci dali 3 góly, vše vypadalo na další bezchybné vítězství. Jenže protihráči zabrali a pár jedovatými střelami zápas otočili a my poprvé prohráli. O to víc zamrzelo, že díky jednomu prohranému utkání jsme nedosáhli na první místo, ale jen na druhou příčku. Nevadí, i snaha se cení. Trenér se za náš výkon nemusel stydět.

Po dobu turnaje probíhala ještě jedna neoficiální soutěž, do které se kromě nás zapojila i slečna pořadatelka Klára. Byla to tipovačka výsledků utkání. Tipů byla spousta, avšak jen jeden byl přesný a to slečna Klára a tím si vysloužila sladkou odměnu. Cestou domů jsme prodiskutovali výhru pana Zemana v prezidentské volbě a dnešní výkon. Když jsme dorazili do naší rodné vísky, rozloučili jsme se a s pocitem krásně stráveného dne zamířili k domovům.

Denis

Pokračování ze str.11

konečně - je tu vyhlášení výsledků. Vyhrála jsem 3.místo ve vzdušném hokeji. Diplom a medaili k nakousnutí jsem dostala za odměnu. Po společném fotu jsem se nadšená s hlavou plnou dobrých vzpomínek vrátila domů k mamince a tatínkovi.

Peťa Blahuš: konečně nějaká dobrá akce po dlouhé době :-)) výborně připravená a velice vydařená. Já osobně jsem si odnesl 4 medaile, ale ty nejsou důležité...důležité jsou zážitky a těch bylo požehnaně!

Trocha zábavy

Hádkanky

Je tu další kolo hádankové soutěže!!
Pravidla jsou následující:

Soutěží se ve dvou kategoriích, a to mladší do 12 let včetně a starší od 12ti let. Do konce června se na webu www.tom1419.org objeví ještě 5 hádanek. Vítězem se stane ten s nejvíce správnými odpověďmi.

Odpovědi pošlete na e-mail otoc@tom1419.org do předmětu napište hádkanky.

Počítají se první tři místa v každé kategorii a hraje se o hodnotné ceny.

Kategorie starší:

Jedna topinka se smaží deset minut - pět z každé strany. Na pánev se vejdou dva chleby vedle sebe.

Otázka zní: Za jak dlouho nejrychleji osmažíme na jedné pánvi tři topinky??

Kategorie mladší :

Kdo odolává pokušení podlehnout touze nechat dřímat vlastní energii, bývá obklopen chlorofylem.

Jaké přísloví se skrývá v tomto textu ???

Brněnská bible :-)

Ekv překlad

Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhazují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“

Brněnský překlad: -)

Šéf vzal plac u kasy a házel čučku, jak ju maníci futrujú prachama. Fůra kolíků vyplázla těžký lováče. Naklusala taky nějaká koc, nic moc nóbl, a smékla tam dva drobáky, cirka tak búra. Šéf hókl na mladý a hodil k nim řeč: „Šlus, garantuju vám: tadle koc vysolila větší balík než celá ta partija, co futrovala kasu. Všecky ty móky vyšpulily, co jim od chlebárny upadlo. Tadle koc to smékla na doraz.“

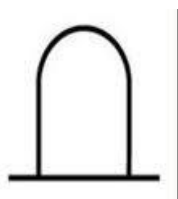
Znáš dobrý vtip?

Tak nám nějaký pošli! Pět nejlepších otiskneme a odměníme!

Něco z turistáků

1. Hrad na obrázku je:

- A) Kost
- B) Křivoklát
- C) Bezděz
- D) Lednice

2. Tahle značka je:

- A) jeskyně
- B) památník
- C) kopec
- D) pomník

3. Poznej dřevinu:

- A) habr obecný
- B) Olše lepkavá
- C) Bříza bradavičnatá
- D) Buk lesní

Správné odpovědi: 1A, 2D, 3C

OTOČ! - OTROKOVICKÝ Oddílový Časopis

Vydávají oddíly TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice.

Redakce: Honza Žalčík (Žán), Pavča Janečková, Denis Bílák

Oddílové stránky: holky www.tom1412.blog.cz

Kluci www.tom1419.org

Redakční mail: otoc@tom1419.org

